



życie !!!

A black and white photograph showing several hands of different sizes, likely representing a family, with text overlaid. The hands are arranged in a way that suggests support or care. The text is in a large, white, sans-serif font.

Od kiedy się
zaczyna???

Życie???



Jan Paweł II o życiu:

Życie ludzkie jest święte i nie naruszalne w każdej chwili swego istnienia, także w fazie początkowej, która poprzedza narodziny. Człowiek już w łonie matki należy do Boga, bo Ten, który wszystko przenika i zna, tworzy go i kształtuje swoimi rękoma, widzi go, gdy jest jeszcze małym, bezkształtnym embrionem, i potrafi w nim dostrzec dorosłego człowieka, którym stanie się on w przyszłości i którego dni są już policzone, a powołanie już zapisane z księdze żywota.

Encyklika Evangelium vitae

Jan Paweł II o życiu:

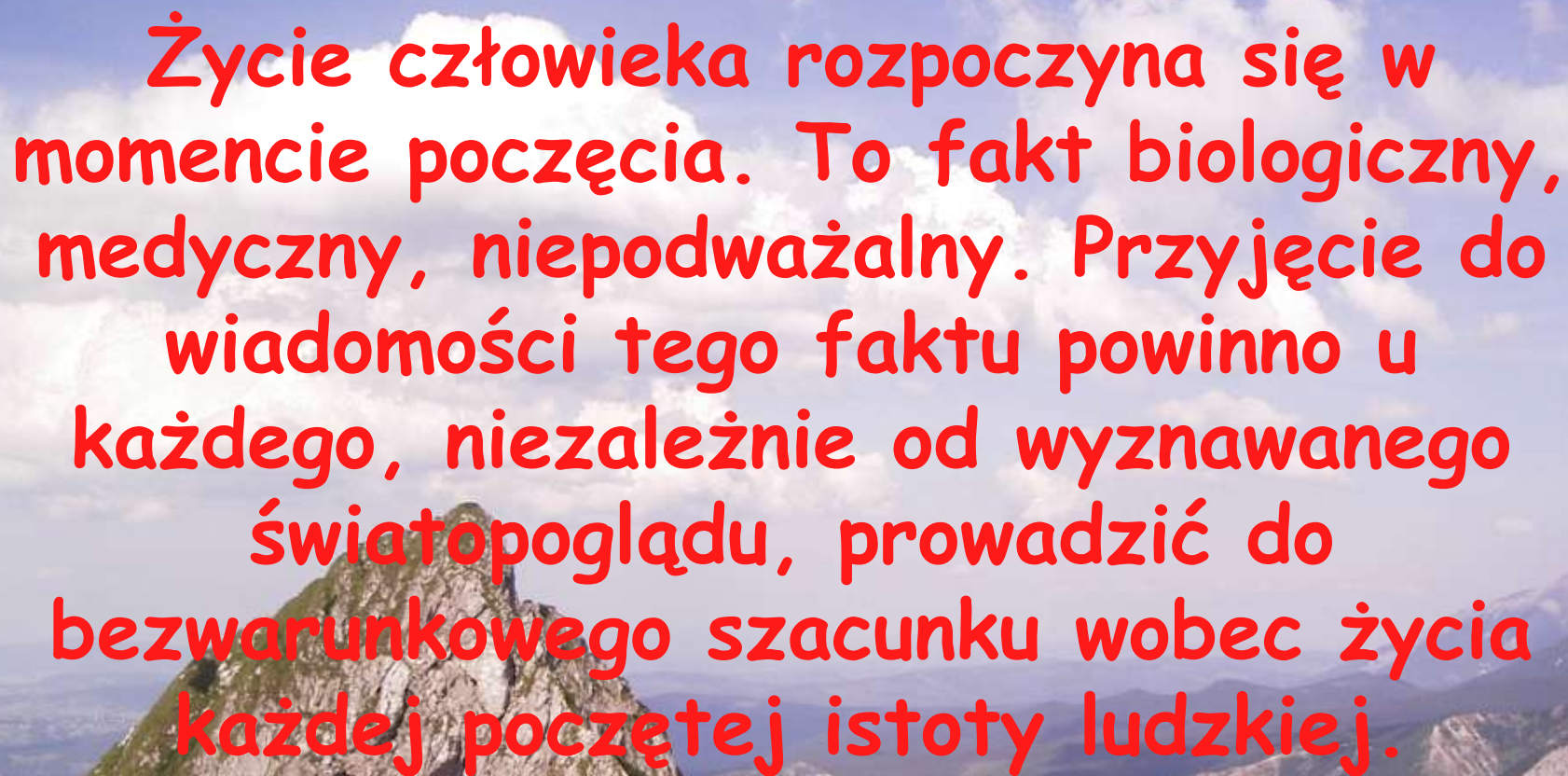
*Życie człowieka pochodzi od Boga,
jest Jego darem, Jego obrazem i
odbiciem,
udziałem w Jego ożywczym tchnieniu.
Dlatego Bóg jest jedynym Panem
tego życia: człowiek nie może nim
rozporządzać.*

Encyklika Evangelium vitae

Jan Paweł II o życiu:

Człowiekiem jest również nie narodzone dziecko: co więcej, Chrystus w sposób uprzywilejowany utożsamia się z „największymi”; jak więc można nie widzieć szczególnej Jego obecności w istocie jeszcze nie narodzonej, spośród wszystkich istot prawdziwie najmniejsze, najśłabsze, pozbawione jakiegokolwiek środka obrony, nawet głosu, która nie może protestować przeciw ciosom godzącym w jej najbardziej podstawowe prawa.

Rzym, 26 sierpnia 1980



Życie człowieka rozpoczyna się w momencie poczęcia. To fakt biologiczny, medyczny, niepodważalny. Przyjęcie do wiadomości tego faktu powinno u każdego, niezależnie od wyznawanego światopoglądu, prowadzić do bezwarunkowego szacunku wobec życia każdej poczętej istoty ludzkiej.

Poniżej przytoczę wypowiedzi wybitnych polskich naukowców i lekarzy:

„Komórkę jajową od momentu zapłodnienia nazywamy zarodkiem, ale nie ulega wątpliwości, że jest to człowiek”

prof. dr hab. med. Bogdan Chazan

„Połączenia komórki jajowej i plemnika, czyli gamety matczynej i ojcowskiej daje początek odrębnemu życiu. W wyniku zapłodnienia powstaje w pełni genetycznie uformowany człowiek, którego rozwój dokonuje się w czasie życia ludzkiego. Tak więc embriion, płód, noworodek, niemowlę, dziecko, dorosły, starzec to określenia poszczególnych biologicznych etapów rozwoju zawsze tego samego człowieka”

dr n. med. Antoni Marcinek

„Żywot człowieka rozpoczyna się w momencie poczęcia, to jest zapłodnienia i kończy się w momencie śmierci”

prof. zw. dr hab. med. Rudolf Klimek

„Po zapłodnieniu, to jest zespoleniu się jądra komórki jajowej z jądrem plemnika (co następuje w jajowodzie, blisko jego ujścia od strony jajnika) powstaje całkowicie nowa, odbiegająca od genotypów rodzicielskich, odrębna jakość genetyczna - nowa osoba ludzka. Zestaw jej genów w komórkach somatycznych nie ulega już zmianie do końca życia”

prof. dr hab. Bolesław Suszka

A black and white photograph of a hand holding a small object, with the text 'Etapy rozwoju dziecka od poczęcia:' overlaid in white. The hand is positioned palm-up, and the object is held between the thumb and index finger. The background is dark, making the hand and text stand out.

Etapy rozwoju
dziecka od
poczęcia:



Dzień 1.

Życie człowieka zaczyna się w momencie poczęcia. W tej chwili zostają określone takie cechy dziecka, jak: płeć, kolor oczu, włosów i skóry, tendencja do wysokiego lub niskiego wzrostu, krzepkie zdrowie lub skłonności do pewnych chorób.

Dzień 21.

Zaczyna bić serce dziecka, kształtuje się mózg.

Tydzień 6.

Tworzy się szkielet dziecka. Funkcjonują już nerki, płuca, wątroba i serce.

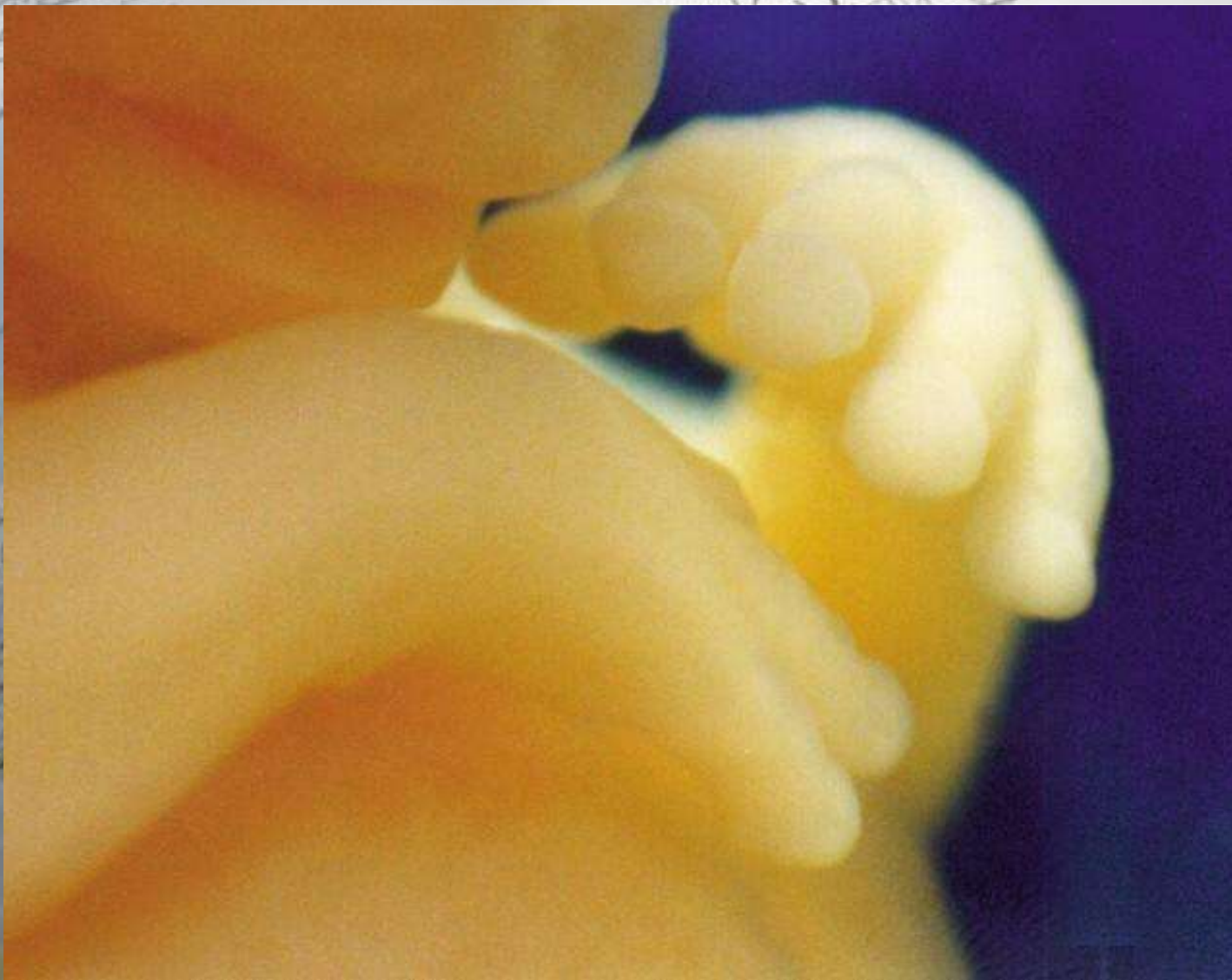
Rejestruje się już fale elektromagnetyczne wysyłane przez mózg człowieka.

Tydzień 9.

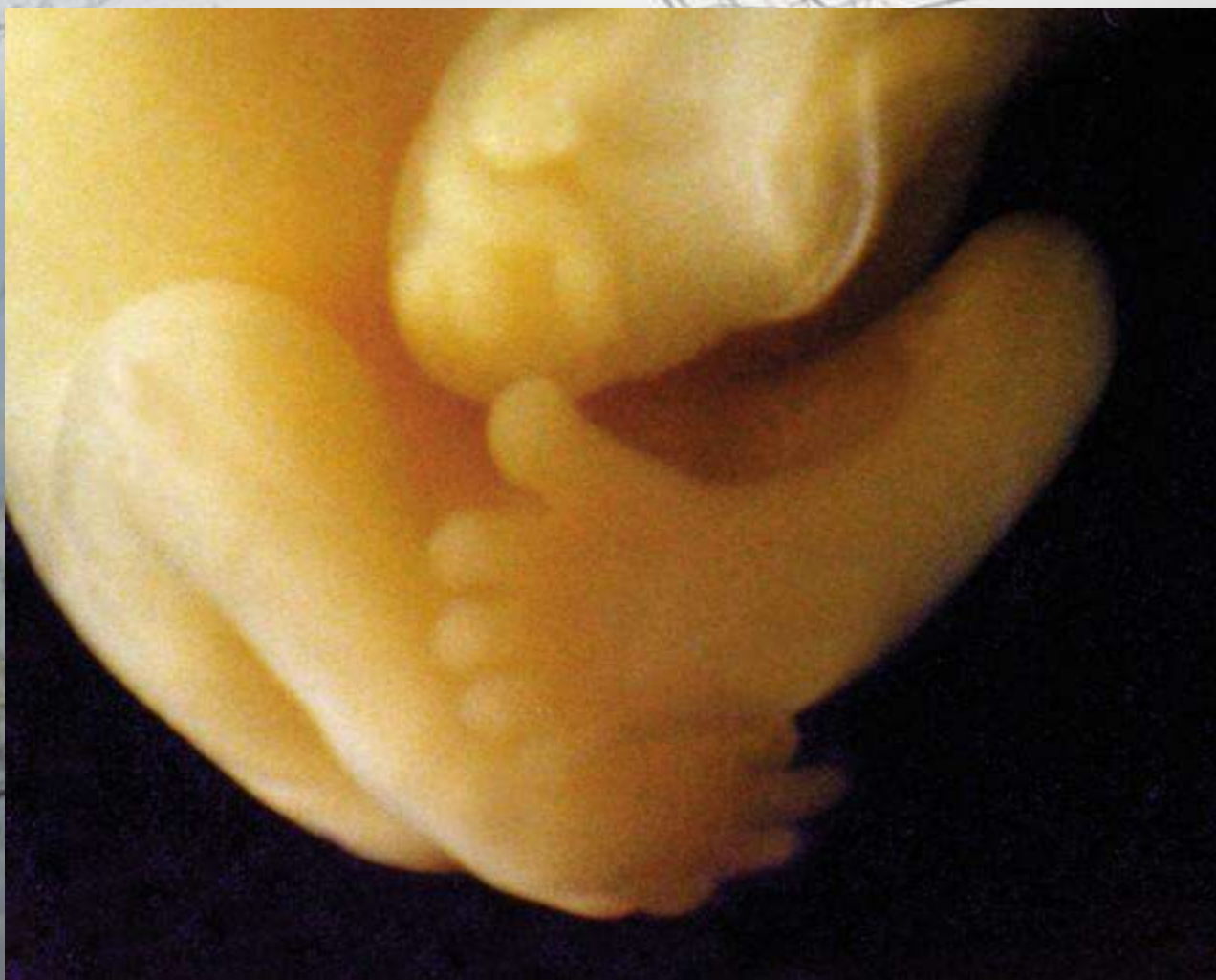
Dziecko odczuwa ból już niemal całą powierzchnią ciała. Reaguje na ból jak dorosły człowiek – odsuwa się od źródła bólu, przesuwa w tył, gwałtownie rusza rękami i nogami, wykrzywia twarz.



Dziecko w 7 tygodniu od poczęcia.



Rączki dziecka w 7 tygodniu od poczęcia.



Nóżki dziecka w 7 tygodniu od
poczęcia.



Dziecko ok. 8 tygodni od poczęcia.



Nóżki dziecka ok. 8 tygodni od
poczęcia.



Tydzień 10.

Działają wszystkie organy. Ukształtowały się nóżki i rączki .

Na palcach rąk wykształciły się linie papilarne. Dziecko reaguje na bodźce zewnętrzne, odczuwa ból. Dalszy rozwój polega jedynie na doskonaleniu pracy istniejących już narządów i wzroście człowieka.

Tydzień 12.

Dziecko potrafi podkurczać nogi, obracać stopy i prostować palce u nóg, zaciskać piąstkę, marszczyć brwi. Wykazuje w swoim zachowaniu i budowie indywidualne cechy; odczuwa i reaguje na stany emocjonalne matki. Funkcjonują już wszystkie narządy: i tak np. wątroba wytwarza żółć, trzustka - insulinę, a przysadka mózgowa - hormon wzrostu.

Dziecko osiąga około 9 cm wzrostu i 30 g wagi.

Nóżki
dziecka
ok. 11
tygodni
od
poczęcia.





Nóżka i
rączka
dziecka
ok. 12
tygodni od
poczęcia.



Dziecko ok. 3,5 miesiąca od poczęcia.



Ucho i nóżka dziecka ok. 3,5 miesiąca
od poczęcia.

Tydzień 16.

Dziecko wykonuje ok. 20 tysięcy ruchów w ciągu dnia, które można zaklasyfikować do kilkunastu schematów ruchowych. Serce przepompowuje dziennie ok. 30

litrów krwi. Dziecko jest już wrażliwe na smak wód płodowych. Im słodsze wody, tym dziecko wolniej je połyka, dokładniej smakując, a jego serce bije szybciej.

Tydzień 17.

Dziecko ćwiczy ruchy ssące warg.

Dziecko ok. 4 miesiące od poczęcia.



Tydzień 20.

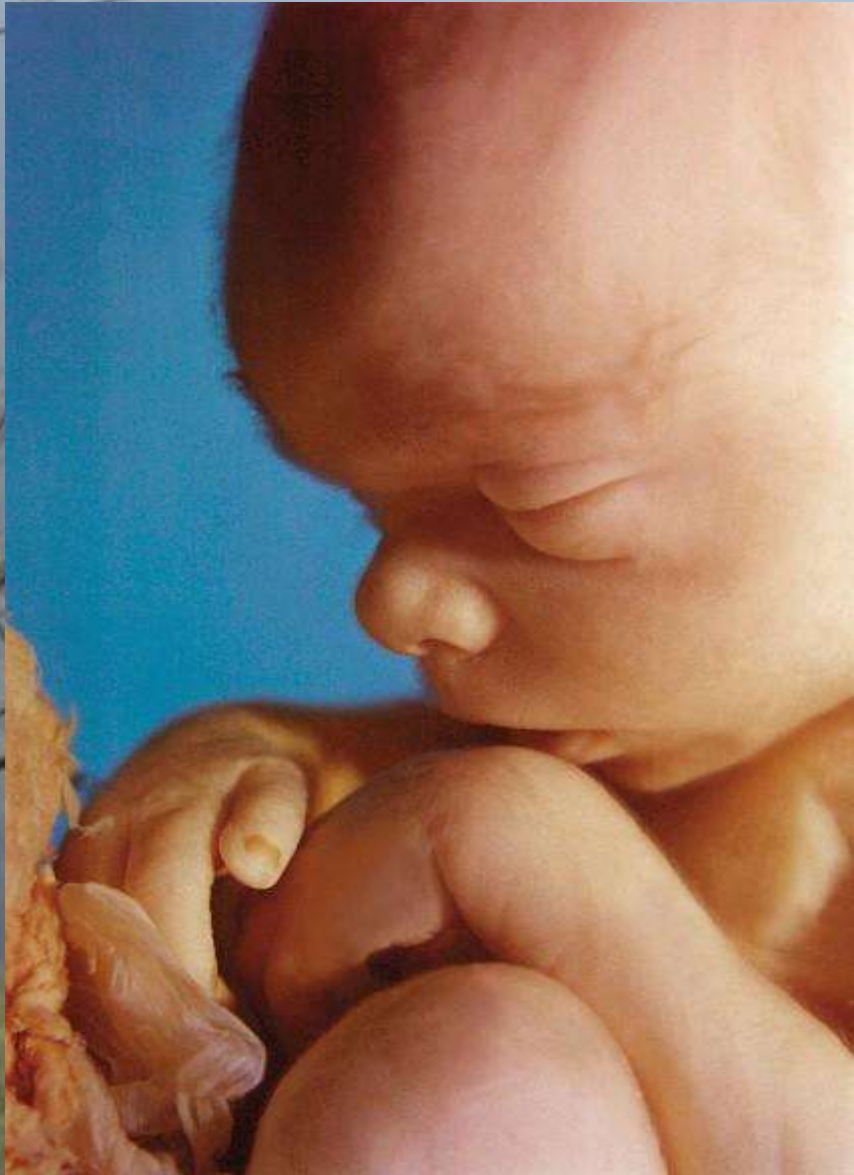
Dziecko nabywa umiejętności funkcjonowania w dwóch stanach: czuwania i snu.

Matka może stwierdzić, że dziecko śpi, ma czkawkę, kopie czy przeciąga się po spaniu.

Tydzień 24.

Między 70 tysiącami komórek tkanki mózgowej wielkości łąpka od szpilki istnieje 124 miliony połączeń. Około 50 proc. dzieci w tej fazie rozwoju reaguje na silny dźwięk opóźnioną reakcją przestraszenia.

Dziecko ok. 5 miesięcy od poczęcia.



Twarz
dziecka
ok. 5
miesiący
od
poczęcia.





Twarz
dziecka
ok. 6
miesięcy
od
poczęcia.



Tydzień 26.

Przedwcześnie urodzone dziecko jest już w stanie przeżyć. Reaguje wzmożonymi ruchami na nagłe oświetlenie brzucha matki.

Tydzień 40.

Rodzi się dziecko - po 9 miesiącach życia w łonie matki, osiągnąwszy ciężar ciała około 3500 g i wzrost około 54 cm.

NOWE ŻYCIE!!!



Zagrożenia życia poczętego:

Aborcja,

Antykoncepcja – środki wczesnoporonne,

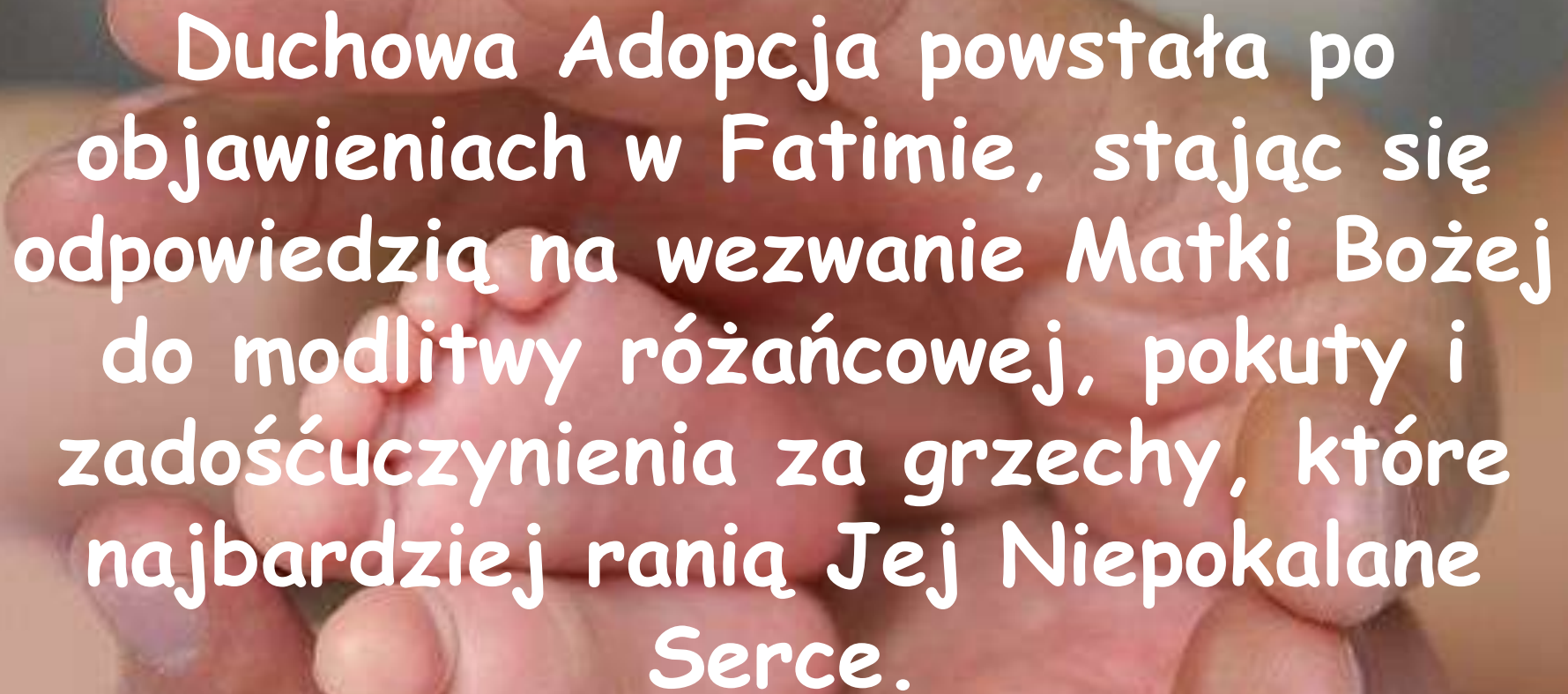
In vitro.

Sposoby leczenia niepłodności:

NaProTechnologia ☺

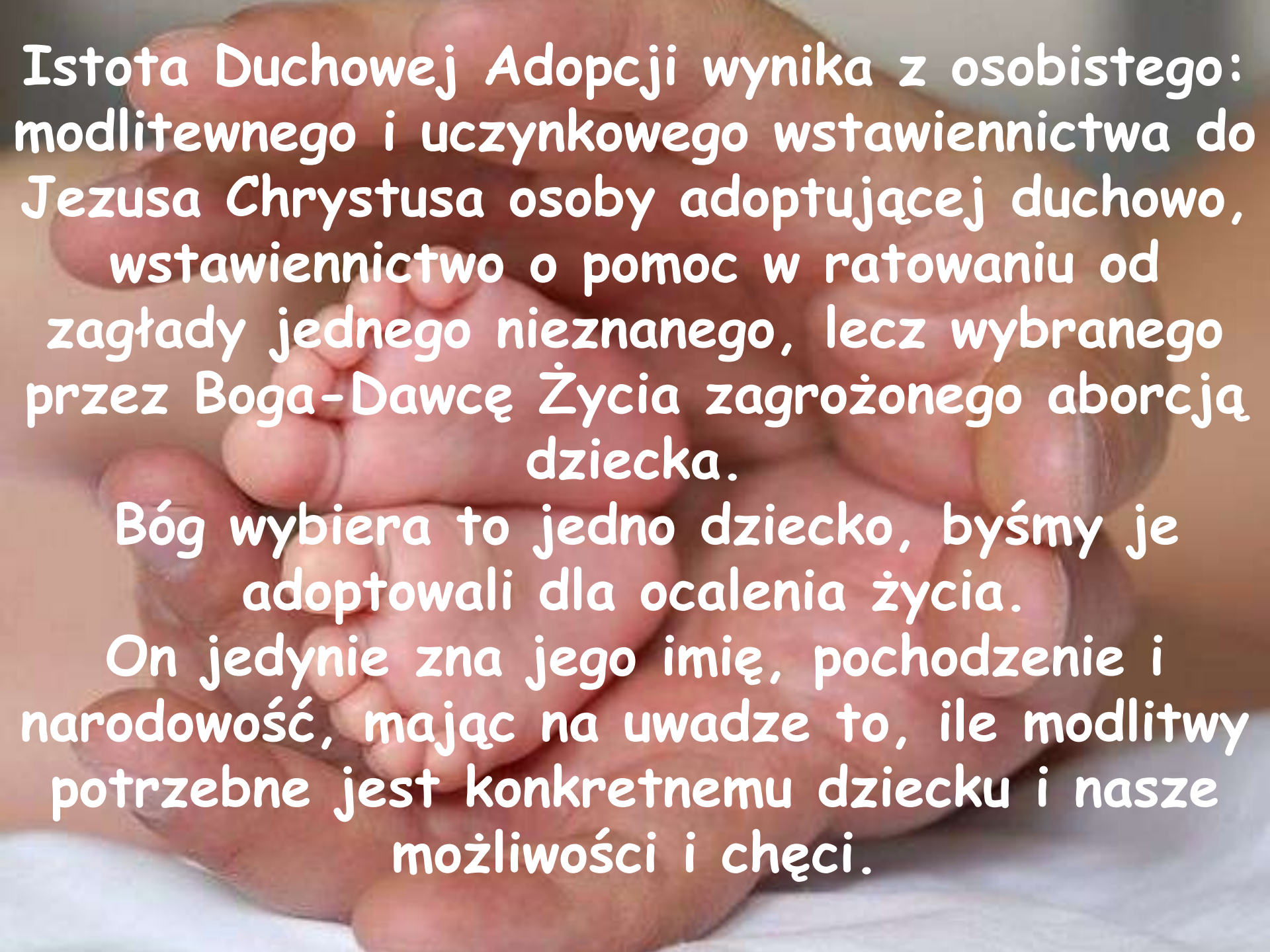


**DUCHOWA
ADOPCJA DZIECKA
POCZĘTEGO**



Duchowa Adopcja powstała po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce.

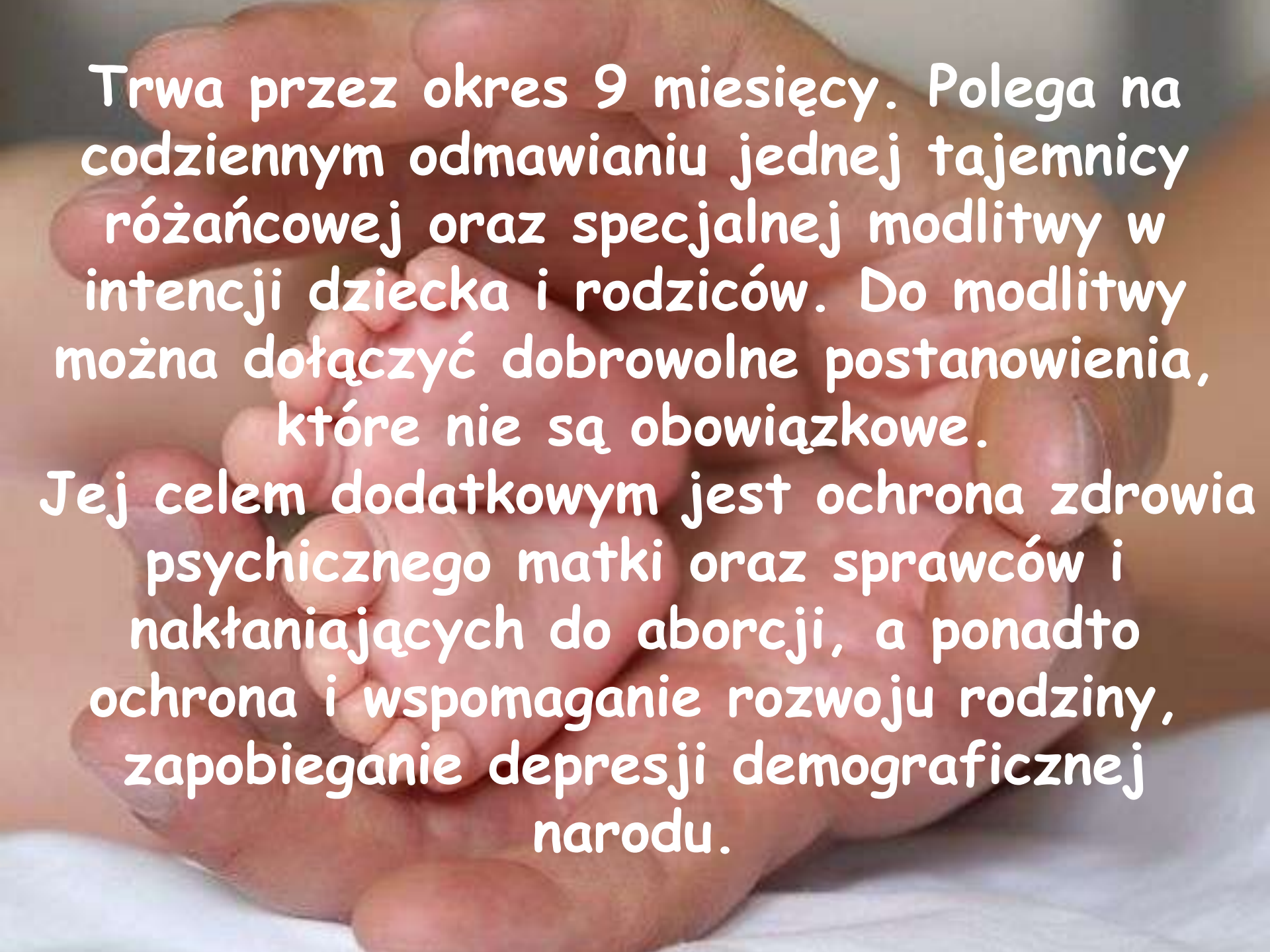
Jest to modlitwa w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki i jego rodziców.



Istota Duchowej Adopcji wynika z osobistego: modlitewnego i uczynkowego wstawiennictwa do Jezusa Chrystusa osoby adoptującej duchowo, wstawiennictwo o pomoc w ratowaniu od zagłady jednego nieznanego, lecz wybranego przez Boga-Dawcę Życia zagrożonego aborcją dziecka.

Bóg wybiera to jedno dziecko, byśmy je adoptowali dla ocalenia życia.

On jedynie zna jego imię, pochodzenie i narodowość, mając na uwadze to, ile modlitwy potrzebne jest konkretnemu dziecku i nasze możliwości i chęci.

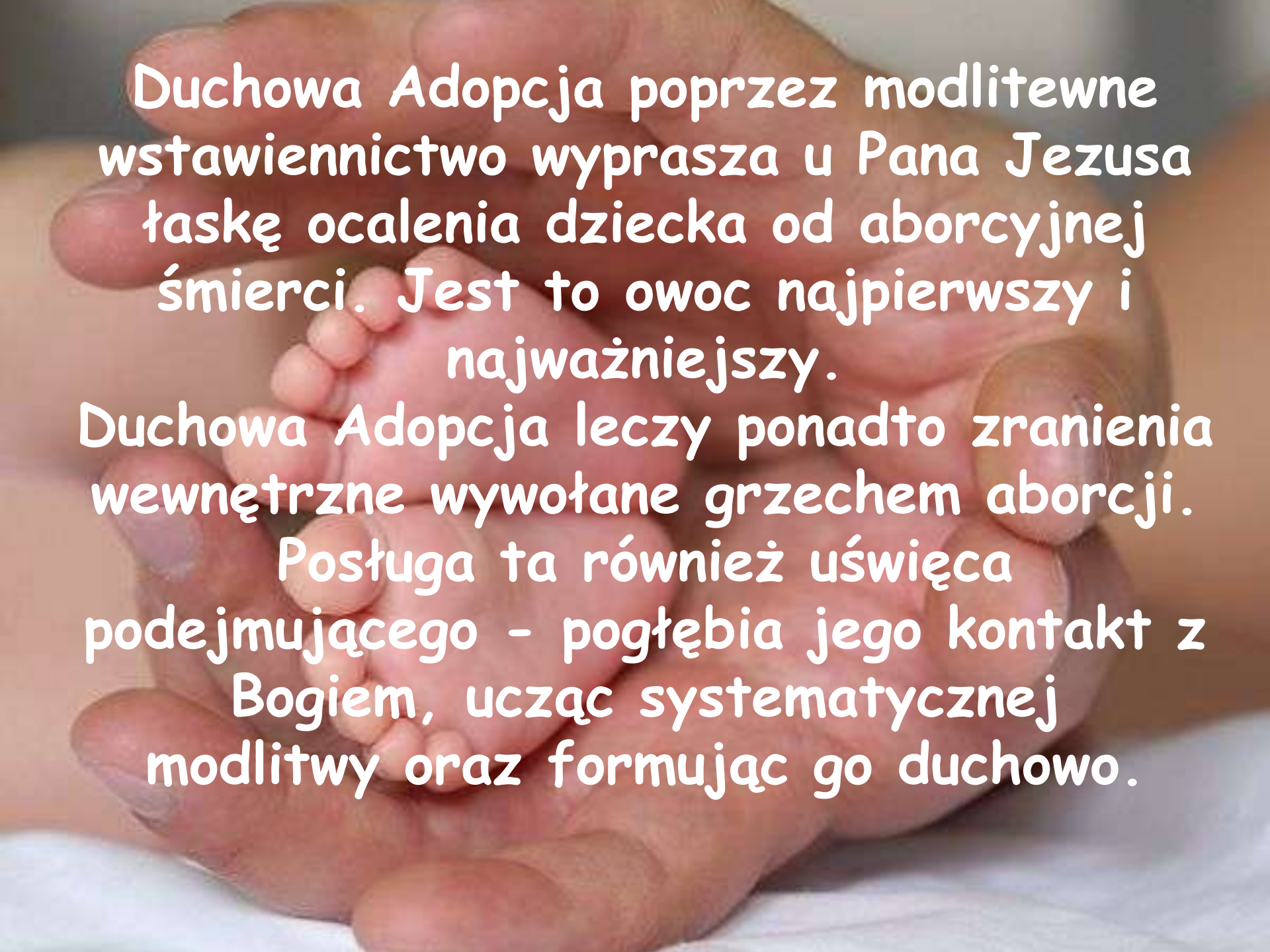


Trwa przez okres 9 miesięcy. Polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i rodziców. Do modlitwy można dołączyć dobrowolne postanowienia, które nie są obowiązkowe.

Jej celem dodatkowym jest ochrona zdrowia psychicznego matki oraz sprawców i nakłaniających do aborcji, a ponadto ochrona i wspomaganie rozwoju rodziny, zapobieganie depresji demograficznej narodu.

Zaniedbanie praktyki modlitewnej.

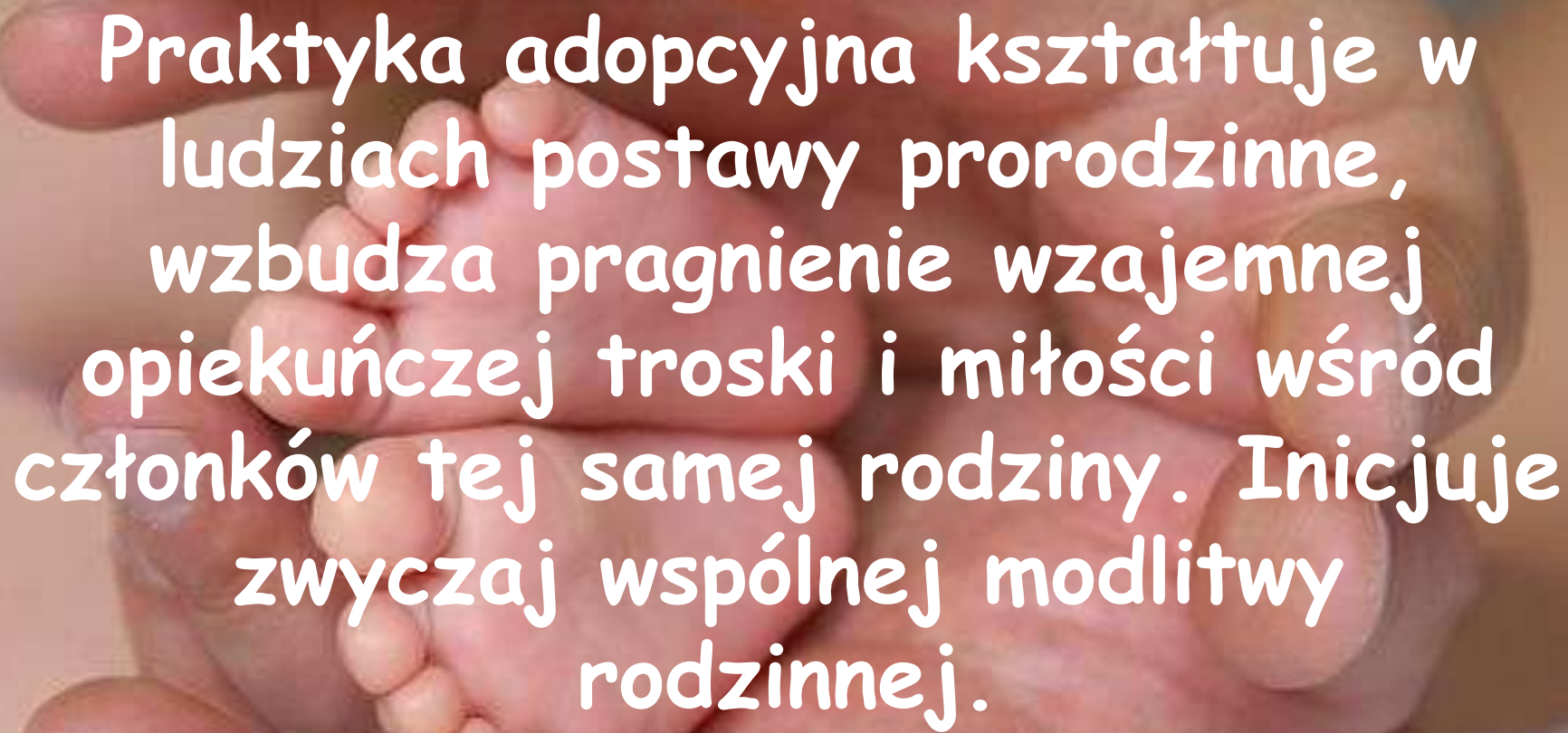
Długa przerwa (miesiąc, dwa) przerywa Duchową Adopcję. Należy wtedy wyspowiadać się, ponowić przyrzeczenie i starać się je dotrzymać. W przypadku krótkiej przerwy, należy Duchową Adopcję kontynuować, przedłużając modlitwę o ilość opuszczonych dni. Zapominanie nie jest grzechem. Grzechem jest świadome i dobrowolne zlekceważenie złożonego Bogu przyrzeczenia.



Duchowa Adopcja poprzez modlitewne wstawiennictwo wyprasza u Pana Jezusa łaskę ocalenia dziecka od aborcyjnej śmierci. Jest to owoc najpierwszy i najważniejszy.

Duchowa Adopcja leczy ponadto zranienia wewnętrzne wywołane grzechem aborcji.

Posługa ta również uświęca podejmującego - pogłębia jego kontakt z Bogiem, ucząc systematycznej modlitwy oraz formując go duchowo.



Praktyka adopcyjna kształtuje w ludziach postawy prorodzinne, wzbudza pragnienie wzajemnej opiekuńczej troski i miłości wśród członków tej samej rodziny. Inicjuje zwyczaj wspólnej modlitwy rodzinnej.

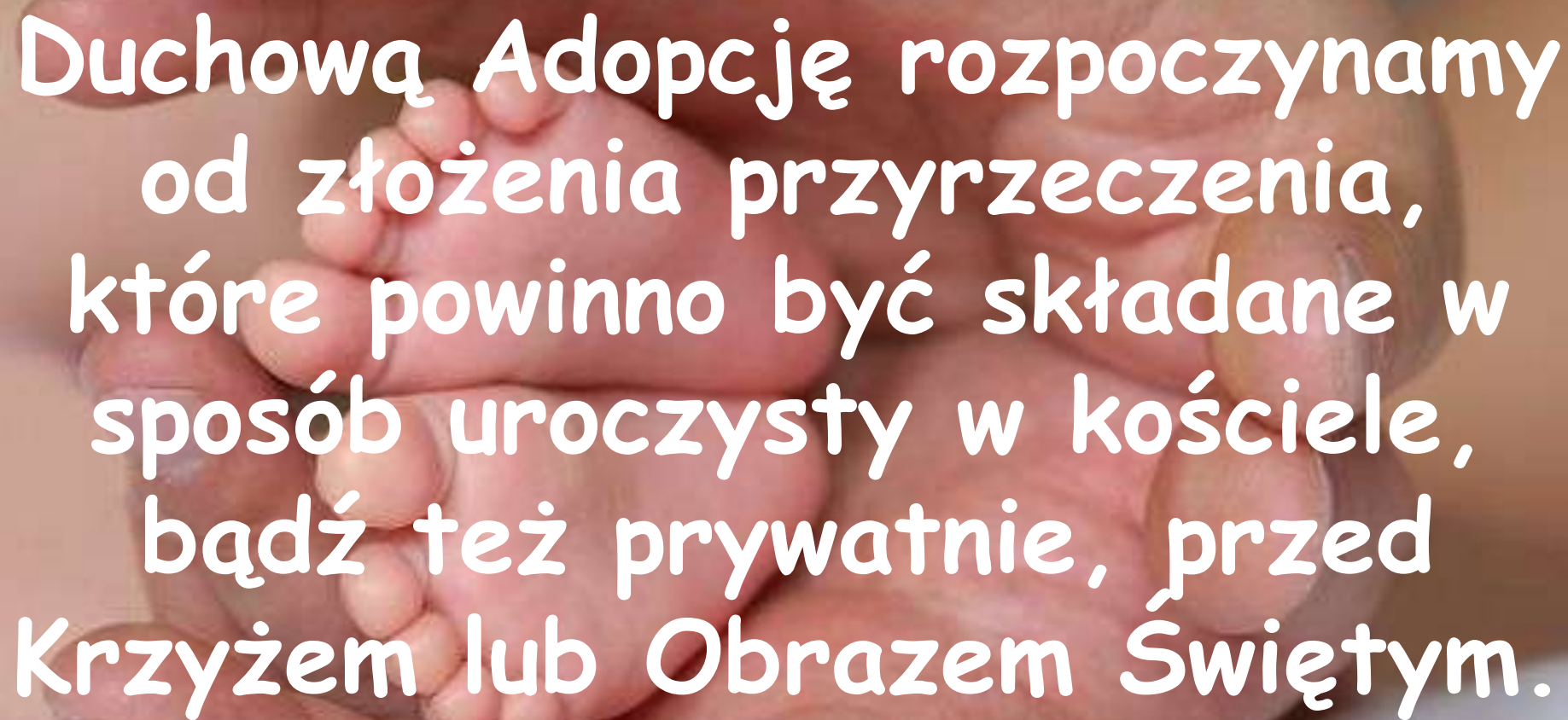


Skąd pewność, że Bóg wysłucha naszej prośby?

Naszą pewność opieramy na wierze we
Wszegmoc i nieograniczone
Miłosierdzie Boże.

Bóg jest Dawcą Życia i Wolą Jego jest,
by każde poczęte dziecko było otoczone
miłością rodzicielską.

Powiedział nam Pan Jezus: "O cokolwiek
prosić mnie będziecie w imię moje, Ja
to spełnię" (J 14, 14).

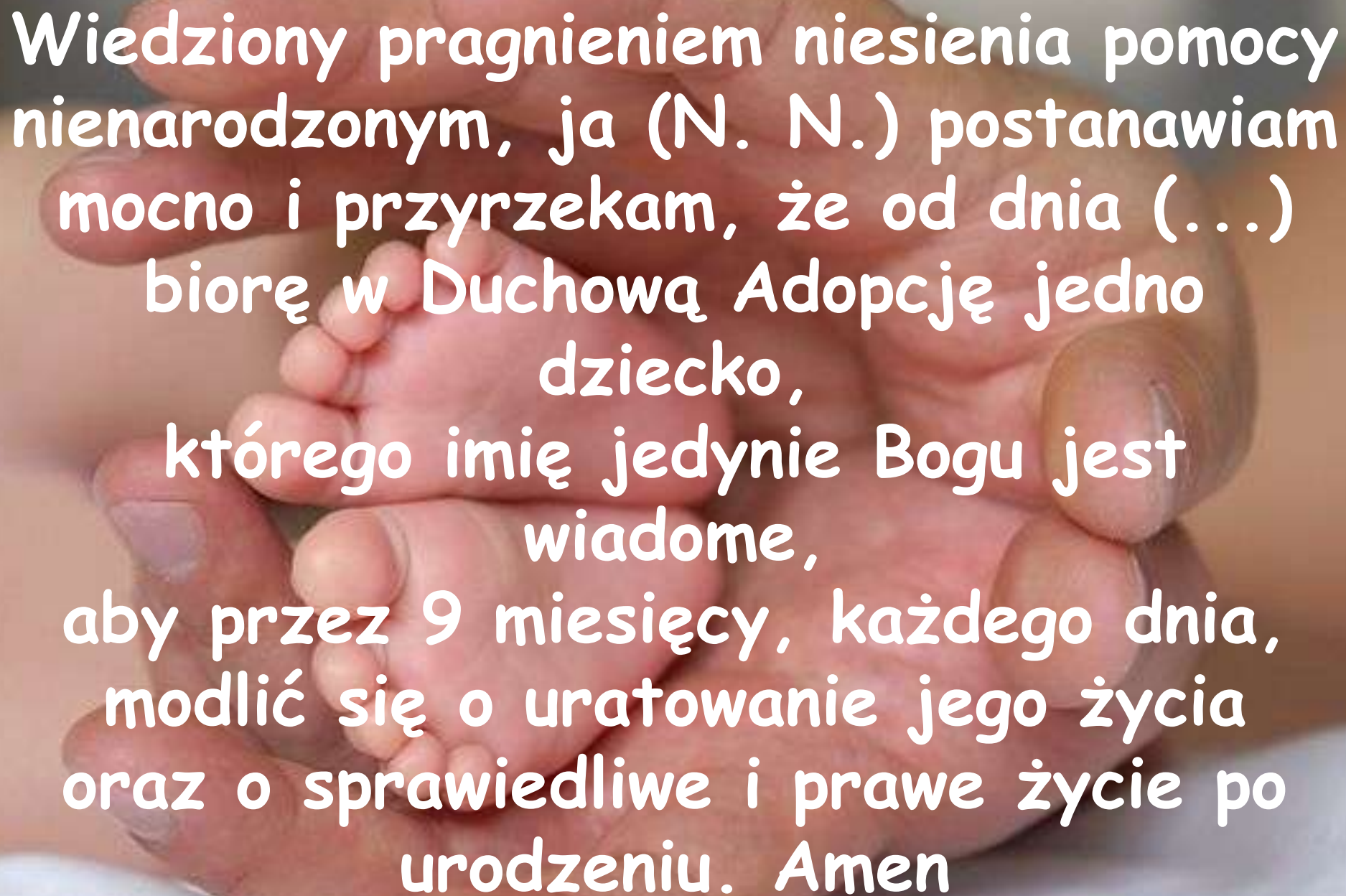


Duchową Adopcję rozpoczynamy
od złożenia przyrzeczenia,
które powinno być składane w
sposób uroczysty w kościele,
bądź też prywatnie, przed
Krzyżem lub Obrazem Świętym.

TREŚĆ PRZYRZECZENIA DUCHOWEJ ADOPCJI

„Wystawiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie.”

“Najświętsza Panno, Bogurodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci.



Wiedziony pragnieniem niesienia pomocy
nienarodzonym, ja (N. N.) postanawiam
mocno i przyrzekam, że od dnia (...)
biorę w Duchową Adopcję jedno
dziecko,
którego imię jedynie Bogu jest
wiadome,
aby przez 9 miesięcy, każdego dnia,
modlić się o uratowanie jego życia
oraz o sprawiedliwe i prawe życie po
urodzeniu. Amen

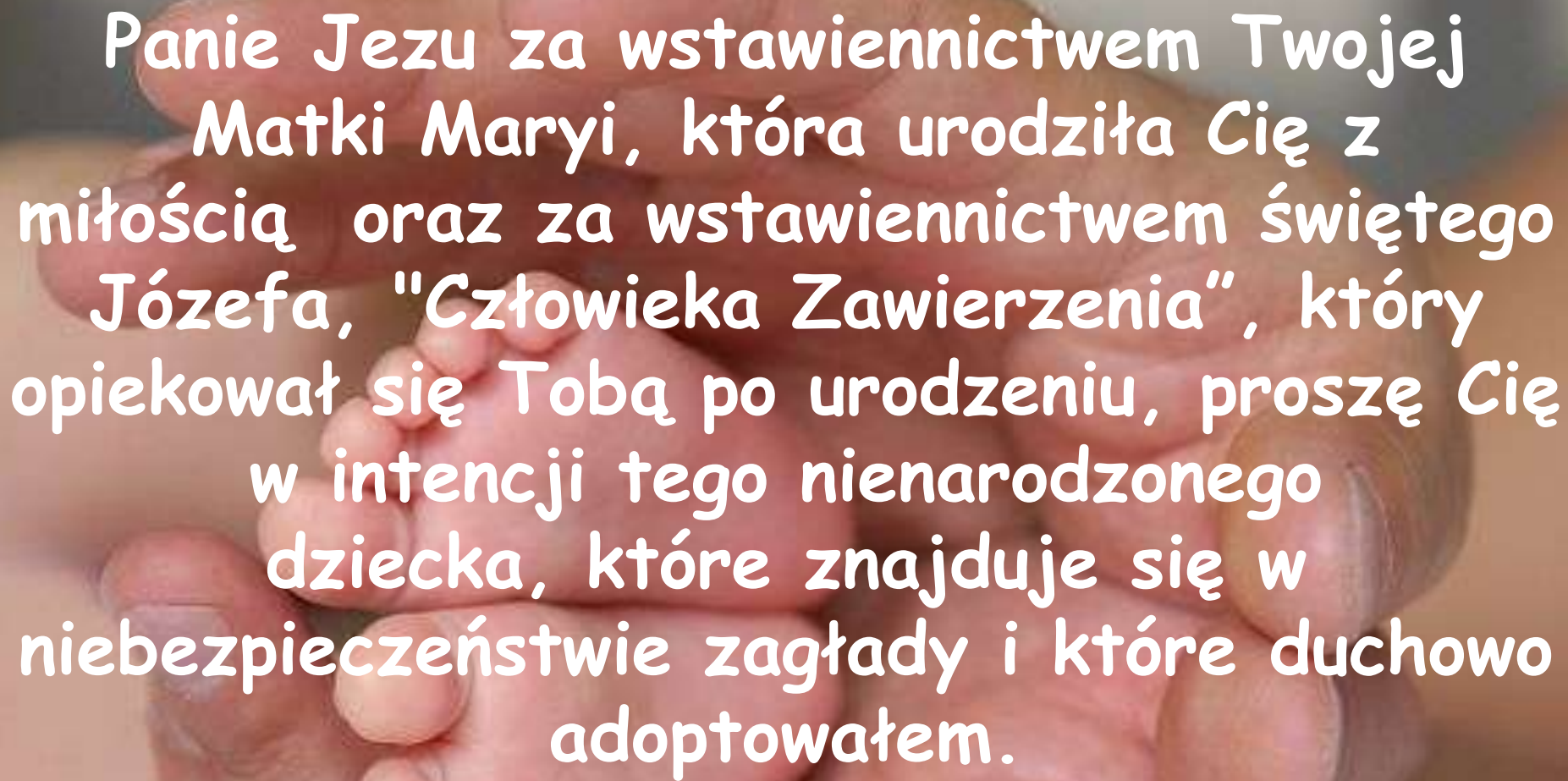


Moimi zobowiązaniami adopcyjnymi
będą:

- jedna Tajemnica Różańca Świętego
- oraz poniższa codzienna modlitwa "Panie Jezu", którą teraz po raz pierwszy odmówię
- moje dobrowolne postanowienia



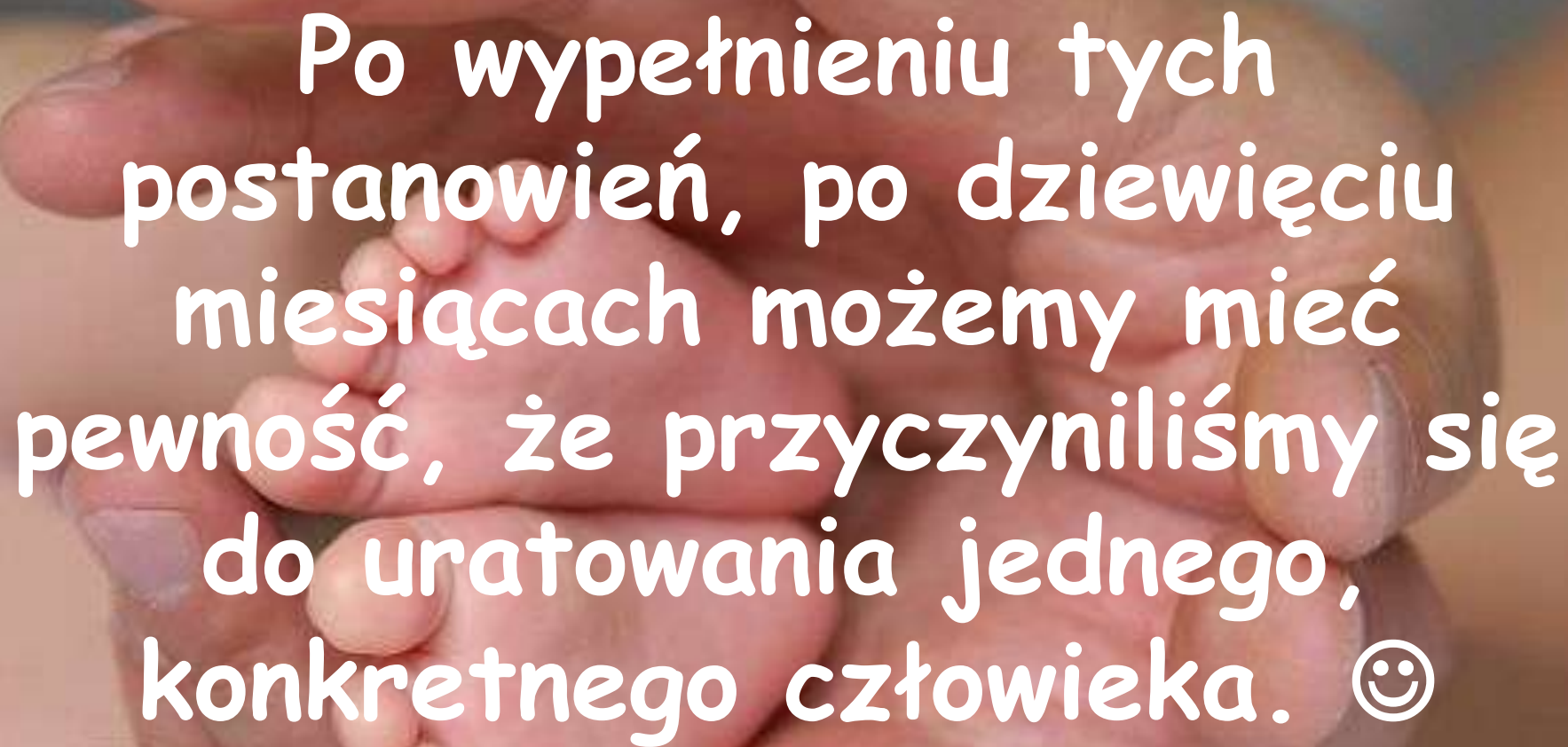
**TEKST
CODZIENNEJ
MODLITWY
"PANIE JEZU,"**



Panie Jezu za wstawiennictwem Twojej
Matki Maryi, która urodziła Cię z
miłością oraz za wstawiennictwem świętego
Józefa, "Człowieka Zawierzenia", który
opiekował się Tobą po urodzeniu, proszę Cię
w intencji tego nienarodzonego
dziecka, które znajduje się w
niebezpieczeństwie zagłady i które duchowo
adoptowałem.

Proszę, daj rodzicom tego dziecka miłość i
odwagę, aby zachowali je przy życiu, które
Ty sam mu przeznaczyłeś.

Amen.



Po wypełnieniu tych postanowień, po dziewięciu miesiącach możemy mieć pewność, że przyczyniliśmy się do uratowania jednego, konkretnego człowieka. 😊

Dziękuję za uwagę! 😊



Przygotowała:
Karolina Zakrzewska